

Trinitatis Seminarium og Blair College.

Saa fluttede Stoleaaret. Derom er alle enige, at de sidste to Maanedere har været de bedste i Aar, om ogsaa der var færre paa Stolen. Hvoortnaar man de fleste i Stedet for de færreste kan forstaa, hvor langt mere fordelagtigt det er at komme, naar Stolen begynder, og ikke rejse, før den slutter, end at tage et Par Maanedere i Midten af Stoleaaret?

— 8 Elever af første Aars „Normal course“ tog forrige Uge Eksamen hos vor County Superintendent. Han udtrykte sin Tilfredshed med Resultaterne og ønskede, at der havde været 25, da der vil blive Mangel paa Lærere til Efteraaret.

— Paa Stolen var Eksamenkomiteen til Stede og eksaminerede de teologiske Studenter. Henry Bondo, Albert Larsen og Theodor Beck blev graduerede. Pastor Naarup fra Chicago tog straffrig Eksamen og bestod samme. Disse fire vil blive anbefalede til Ordination paa Aarsmødet.

— Studenterens Bog er nu færdig og kan faas ved Henvendelse til Studenterne. Den sælges til Fordel for Stolen's Bibliotek og Mission.

— Profesør Johnsons „Recital“ var særdeles vellykket. Nogle af de bedste Ting, han spillede, var „Sonnet with words“ (Mendelssohn), „Concert Study“ (Rubinstein), „The Brook“ (Bach), Sonata, E. Harp Minor (Beethoven). Men den bedste af alle var dog Gottschalks „Last Hope“. Miss Mead sang bl. a. „Oft have I seen“ og „An open Secret“. Desuden leverede Stolen's Mandskvartet et Nummer („The long ago“).

— En Del af Studenterne rejser nu ud til Stole. R. P. J. Nielsen har fire Maaneders Stole i Hutchinson, Minn. H. Jørgensen rejser til Deonto, Wis. Fred. Petersen tager ud til Denver at hjælpe Pastor Walker. R. Carlsson skal holde Stole i Neenah, Wis. J. P. Christiansen er rejst til Council Bluffs. Han skal holde Stole i Grills Menigheder. J. P. Nielsen rejser først til Racine og senere til Audubon, Ia. E. R. Andersen har fire Maaneders Stole i Watonwan, Minn. H. M. Hansen tager til Sioux City. Mogenssen skal holde Stole i Northfield, Minn. Mathilda Berg har lovet at tage Stolen i Albert Lea i to Maanedere. Anna Nielsen kommer her til Blair at holde Stole. De tre teologiske Kandidater rejser hver til sin ny Gerning. A. Larsen til Scandia, Custer Co., Neb. T. Beck til West Branch, Ia., og H. Bondo til Marcus, Ia.

— „Mødets maalet“ bliver færdig paa Onsdag. Lærere vil ved dens Hjælp let kunne give Børnene systematisk Undervisning i Dansk. Faas kun hos Sigurd Anter, Blair, Neb. Anbefales af Rev. Th. Jersild og Rev. A. D. Grimodt Waller. Strik efter et Eksempel. Pris 40 Cents.

— En Boghylde fylt med nye Bøger blev sidste Uge sat op i Stolen's Bibliotek. De dyreste Bøger blandt disse var P. Hansens Literaturhistorie i to Bind til \$16.00.

— Tirsdag Aften den 28. Maj holdtes „Commencement“. Salen var dekoreret med nydelige Palmer, hvide og blegroede Bæverer og andre Slags smukke Blomster, stænk af den rige Cromwell. Alle Graduerede talte, og til deres Ære maa det siges, at disse Talere, for saa vidt som de kunde forstaa, gjorde et godt Indtryk paa Stolen's Venner og de Amerikanere, der var til Stede. Det er det bedste Avertissement for en Stole, at den kan graduere en saadan Klasse. Emnerne var som følger: „Ref“ (Hyle), Edward R. Andersen, „Xrin paa Livets Stige“, J. P. Christiansen, „At the close of a seven years course“ (Ved Slutningen af et syv Aars Kursus), Henry Bondo, „Livets Stole paa Arbejdsmarken“, Theodor Beck, „Maaleet for al Stolegang“, Albert Larsen, „The binding of Boe“ blev spillet af Miss Langstaff. Lærerne holdt hver en fort Tale, hvorefter Big og Anter uddelte Diplomer. To sterkt fremmende Sange blev sunge, „The quiet night“ og en Aftensang. Efter Programmet serveredes Ice-cream i den med Blomsterduftede Episefal.

Danmark.

Gamle Nyhn.

Minder fra Ny.

Ved Ny Station og lige overfor Himmelbjerg ligger endnu for saa Aar siden en gammel romantisk Kro, og der havde Maleren Nyhn, eller som vi plejede at kalde ham, „Gamle Mester“ i en lang Aarrække sit kæreste Sommerhjem. Da denne Kro senere blev forvandet til et fint Hotel, ryttede Nyhn kun paa hovedet, baade i Skrift og Tale.

Der i Ny har Nyhn sikret levende og fine lykkeligste Dage. Her havde han lutter Venner, og han vandt dem først som Menneske, senere som Kunstner. Til sidst var der vel næppe den Bonde, der ikke i Uerholdighed blottede sig hoved, naar han mødte den gamle Mester paa Vejen til sit Dagværk.

Men hvor var han bedst under at denne Hyldest, hvor var han nøjsom i alle sine Vaner! Kun i egen Indbildning var han lidt af en Gourmand, thi intet andet Eg smagte han som Kroens egne Eg, ingen Fisk som Gedderne fra Ny Sø, især dem, han selv havde fisket med sine mærkelige Apparater. Naar Vejret ikke tillod ham at male, drog han nemlig til Sø og paa Fjeller. Derude foretog han saa samtidig sine Studier. „Bøj Dem en Gang ud over Relingen“, sagde han en Dag til mig, og betragt saa Færverne over Himmelbjerg fra neden af opad. Kun paa den Maade har jeg faaet den rette Tone over alle mine Billeder. Hvorfor kan det dog ligge“ tilføiede han grublende.

Hændte det saa en enkelt Gang, at en skuffende Regn holdt ham helt inden Døre, tabte han ikke derfor Humøret. Da udfoldede han endnu et Talent; han streg prægtige Breve og humoristiske, nydelige Smaavers.

Kroens unge Datter havde faaledes længe tiggat ham om et Arbejde fra hans Hand, „om det saa kun blev en lille fort Klat paa et Stykke Papir“. Dagen efter et Tordensvejr sit hun sit Vanst oplydt. Det blev en Tegning, en lille yndig Sø i Maestri. Men saa man nærmere til, var Maanen fort, og Søen skinnende hvid, det var i det hele i mere end en Forstand et lille Kunststykke. Under Billedet kom Fortæringen:

„Da Du har anfaldet Fatter for at faa en af hans Klatter, saa skal Du ej bede omsonst om en Prøve paa den Slags Kunst. Thi ser Du en Maane her seje dog maa jeg sande, trods fort den vil sig dog spejle; henover de blanke Bænder; at Svarten sit den fra mig, men Skilden — den gir jeg Dig!“

Jeg selv fandt en Aften en af Nyhns smukkeste Raderinger paa mit Bærelse. Det var et Vinterlandskab med en Del Krager, der hopper om i Sneen. Den forreste Krager sidder paa en Vind og som en Pistol, der tager op af Sneen. Under Billedet har han skrevet følgende Vers:

„Den sidste kammer i den forte Grybe, og da for Fjeldsdrag De vilde snyde, De voldet har, jeg sidder det, og kommer her med forte Kragera“r. Men da jeg intet andet har at byde, og da De selv er Skyld i denne Lyde, saa præsenterer jeg Gevær paa Kroen her med forte Kragera“r.“

Hvor ser jeg ham dog ikke tydelig for mig den Dag, da Eoentryt var blevet til Virkelighed, og Kroen havde faaet sin egen Telefon. Hans Glæde var saa rørende barnlig, saa ægte genial; de opstillede Væner, den halvt aagne Mund, hele den foroverbøjede, lyttende Stilling sagde saa tydeligt: „Det være langt fra mig at forstaa et Nut af det hele, men hvad det dog er for et snurrigt og moromt Stille Veget!“ — Eoentryt kunde han derimod ikke fordrage. Alle de Ulykker, de ansette, al den Forbringsfuldhed, hoormed de sit stikkelige Drammere til at fare af Sted i Nit og Vest! Kroens gamle Politimester vaagne dog forhaabentlig en Gang til Ertenbelse af sin tørre Pligt og Skuldighed og forbød de elendige Narrestreger!

Nyhn forstod ellers ypperligt Spøg og var meget liberal i saa Henseende. En af vore yngre Kunstnere, til hvis Søn han havde faaet Fadder, sendte ham en Dag et Brev. Udskrift: Til Hr. Malermester Nyhn.

Indhold: „Da Malermesteren dog har faaet Fadder til Barnet, vilde jeg som hans anden Fader ærbødigt tillade mig at forespørge, om ikke vedlagte Originaltegninger af vor fælles 3 Aars Brev kunde byde paa et usædvanligt Geni, noget i Retning af den Willumsen'ske Genre.“

Nyhn morede sig kosteligt, og det faldt tillige som Balsam for hans gamle faarede Hjerter, thi som bekendt stod han i mange Aar temmelig uforstaaende over for forskellige nyere Retninger inden for vor Malerkunst.

Følgende lille Epistole har han faaledes selv forfattet mig. En af hans haabefulde kvindelige Elever var under et Studieophold i Ulandet „stejt svært ud“. Efter sin hjemkomst sendte hun et Billede til Foraarsudstillingen paa Charlottenborg. Censurkomiteen indfandt sig, men Nyhn kom først. Han fik Tid til at ærgre sig, ærgre sig grundigt, og hvad mere var, han fik Tid til en lille godmodig Spas. Billedet blev i en Fortid paa hovedet, og han havde den Tilfredsstillelse (en Tilfredsstillelse, der varedes op gennem Aarene), at den yderst velvillige Komite i nogle Sekunder antillede Gisinger, der (om jeg ikke hukter fejl) gik i Retning af en Vejrmølle o. f. v., indtil en af de tilstedeværende var genial nok til at bringe Kunstnerindens Produkt paa ret Køl igen.

Dog, lad mig standse her! Jeg har faaende foran mig 2 smukke Amatørfotografier af den kære gamle Nyhn. — Det ene fortæller om mangen fornøjelig Tildragelse fra hine glade Dage; det andet minder mig levende om Kunstnerens ejendommelige Indsættelse over for alt, der var ham fremmed og ukendt. Lad mig da følge dette sidste Brev og nøjes med at sende ham en Tak for alt, hvad han har for sig, de smaa og ubetydelige, os som han gennem sin ædle Kunst og endnu ædlere Personlighed forbeholdt drog med ind i den Fjendens og Støttheds Verden, hvor han selv saa naturligt havde hjemme.

Frederiksberg, den 15. Maj 1903. E. B.

Smaanyt.

„Kongens Dreng“. — En Mand, som ifølge „Horrens Folkebl.“ for henimod en Snes Aar siden boede ved Ørdrup, tæt ved Bernstorff, har fortalt følgende:

Paa sine daglige Spafereture kom Kongen næsten hver Dag forbi mit Hus, faaledes ogsaa en Dag, da jeg og min lille Søn stod uden for Huset; jeg hilste, og min Søn gjorde ligesaa. Kongen blev opmærksom paa den lille Pust, som hen til os og spurgte venlig:

„Hvad hedder du, min lille Ven?“ „Anton Johannes Rasmussen“, lod Drengens Svær.

„Hvor gammel er du?“ spurgte Kongen videre.

„Halvtredie Aar“, svarede den lille og spurgte saa pludselig: „Hvad hedder du?“

„Jeg hedder Christian“, svarede Kongen.

„Ja, hvis du vil til Dyrerhabakten, Christian, saa gaar Vejen der“, fortæller den lille.

Saaledes blev Belendstabel listet, og de to talte ofte sammen, og den lille Hjr blev snart af Høffets Herrer og Damer kaldt „Kongens Dreng“.

Kongen medbragte ofte Smaagaver til sin lille Ven. En Dag, da Johannes stod og spiste af sit Smørrebrød, kom Kongen igen forbi; han havde Bryllfukter til Johannes, men da den lille Haand, som var fri, ikke kunde rumme ret meget af Sukkeret, spurgte Kongen:

„Har du ingen Lomme, Johannes?“

„Jo“, svarede Drengen.

Kongen søgte og søgte, men kunde ingen Lomme finde. Til sidst siger Kongen:

„Jeg kan ingen Lomme finde, Johannes; hvor er den da?“

„Inde i de nye Bufter“, lod det raste Svær.

En anden Dag, da de to Venner traf sammen, fortalte Johannes:

„Jeg har allerede talt med Prinsesse Louise i Dag.“

„Hva har du det“, svarede Kongen, „hvad sagde hun?“

„Hun sagde: „Gaa væk Dreng!““, svarede Drengen.

„Se, se, smilede Kongen“, „saa hun var et daarligh Humør i Dag.“ Da Johannes blev fotografere, gik han op og forærede Kongen sit Portræt og modtog til Gengæld Kongens.

Fra Universitetet. — Den striffelige Del af theologisk Embedsættelsen er nu sluttet.

De sidste Opgaver var: Kirkehistorie: Antitrinitarierne i det 16. og Begyndelsen af det 17. Aarhundrede.

Dogmatik: At undersøge den dogmatisk Verdi af Læren om munus triplex Christi og prøve dens Striktmæssighed. Gamlestamentlig Exegese: Esaj: 48, 1—11; Jerem. 11, 18—12, 3; Hosea 6, 1—9; Amos 6, 1—18.

En Sagfører meldt sig til Politiet. — Underretssagfører Waldemar Madsen, Rosengården, har meldt sig til Politiet som skyldig i Bedrageri og falsk. Det drejer sig om meget store Beløb; der nævnes ialt 210,000 Kr. — betroede Penge, som Sagfører Madsen har forbrugt.

Sagfører Madsen var i sin Tid fuldmægtig dels hos Højesteretsfogeder Bagger, dels hos Overretsprætorator Mundi og H. Petersen, men blev senere Sagfører i Aarhus paa Ny, hvorfra han kom hertil for 5—6 Aar siden. Her spillede han tilhørligende slet ingen Rolle; han var næsten ganske ukendt i Sagførerverdenen og levede meget stille og ubemærket.

For et Par Aar siden kom han i Forbindelse med forskellige Vaggespekulanter, blev efterhaanden benyttet af adskillige i Vaggespekulationsfager og kom derved ind paa det Skraaplan, der har ført ham til Fald. Han begyndte selv at spekulere i Ejendomme. Stor Forbavselse vakte det faaledes, da den ukendte Sagfører for nogle Maanedere siden kunde sepe „Engshavehus“ paa Vesterbro.

Sagfører Madsen er gift og har en Søn. Han boede meget bestemt paa en Hjerdebøl ved Fugleangsvej.

Efter at have angivet sig for Politiet kom han i et Forhør, der varede til Kl. 6, og efter hvilket han var en Del medtaget. Senere vil han blive fremstillet i Grundlovsforhør.

Et Baadestud i Hjemmet. Oberst A. F. Læssøe, der for nogen Tid siden vendte tilbage til København efter at have været i perfikt Tjeneste i en Række Aar, er i sit Hjem paa Døsføringen bleven faarede ved et Baadestud fra en Revolver. Ruglen ramte Obersten i Underlivet og gik ud gennem Ryggen.

I en Ambulancevogn blev Oberst Læssøe ført til Kommunehospital; hans Tilstand var meget betænkelig.

Senere medes: Obersten har haft en forholdsvis rolig Nat efter Baadestudet. Momentvis har han Smærter i Underlivet, men ligger ellers rolig hen, og selv om hans Tilstand vedblivende er meget betænkelig, er dog Haabet om Helbredelse ikke ubeluttet. Den daglige Referevelage, Dr. Falck, meddelte, at Ruglen er gaaet ind i højre Side og straaet gennem Legemet ud til nebensfor venstre Lungespids. Leveren er gennemboeret og rimeligvis har Ruglen strejft Mitten. Om Mavesækken er berørt, kan ikke siges. Først om 6—7 Dage — saaremt alt forløber normalt — vil det vise sig, om der er tilføjet denne nogen Stabe. Den kan nemlig fungere som ellers nogle Dage, hvorefter Saarforløbet siges af, og i saa Tilfælde kan en Katastrofe indtræffe.

Men Doktoren sluttede med at sige, at der var Haab for Obersten; om det var stort eller lille, turde han ikke afgøre.

Oberst Læssøe død. Efter i to Dgn at have ligget paa Kommunehospitalet, svarende mellem Liv og Død efter det ulkkelige Baadestud afgik Oberst Læssøe ved Døden.

Albert Frederik Læssøe var født d. 4. Juni 1848 og blev i samme Maaned 1867 Sekondløjtnant. Fem Aar efter udnævntes han til Premierløjtnant ved 7. Bataillon, og samme

LYSTREJSERNE TIL DET GAMLE LAND FOREGAAR NU OG STORE MIDSOMMER-EXKURSIONER AFGAAR HVER UGE MED DE POPULÆRE OG KOMFORTABLE DOBBELTSKRUE-DAMPERE TILHØRENDE AMERICAN-, DOMINION- OG WHITE STAR-LINES. VI har i flere Uger i dette Blads Annoncespalter meddelt Navnene paa de enkelte Dampere, som kommer til at overføre MIDSOMMER-EXKURSIONERNE, samt de Dage, de afgaar fra NEW YORK, PHILADELPHIA, BOSTON og MONTREAL men de, som ej har læst de foregaaende Annoncer, bør tilskrive os eller nærmeste Agent for AMERICAN, DOMINION og WHITE STAR-LINES, da straks fuldstændigt Ekursionsprogram sendes. — Rejs hjem med en af vore MIDSOMMER-EXKURSIONER og De kan være sikker paa venlig Modtagelse, hurtig Rejse, gode Rum ombord god Mad, elegant Spisesale, Røgesaloner, Badrum samt stor Promenadedek. KØB EDERS BILLETTER NU for at erholde Plads, thi det bliver rimeligvis mange, som vil rejse til Danmark for at tilbringe Sommeren. For videre Oplysning besøg eller tilskriv vor nærmeste Agent eller O. E. BRECKE, T. H. LARKE, N.-W. Pass. Agt. Ameri. N.-W. Pass. Agt. Can. & White Star Lines, Dominion Line, 121 S. 3rd St., Minneapolis, Minn. 375 Robert St., St. Paul, Minn. FRANCIS C. BROWN, Western Pass. Agent, 90-96 Dearborn St., CHICAGO, ILL.

865 Passagerer medtog Scand.-Am.-Linien nye Danmarks „Hellig Olav“ som afgik fra New York med vor første Midsommer-Exkursio den 27. Maj. Kom i Hu, at vor 2 store midsommerexkursioer er bestemt at overføres med Skandinavien-American Linien nye, store, hurtigsejende 10,000 Tons Dobbeltskrue-Dampere United States fra New York ONSDAG Den 24. Juni, derpaa følgende Dampere: NORGE - - - den 4. Ju i, HELLIG OLAV - - den 8. Juli, direkte til Skandinavien og Passagererne afgaar fra CHICAGO MANDAGEN den 22. Juni. Ingen Omkølling. Hurtig Rejse. Stortarede Bekvemmeligheder. Afling nyt. Moderne Indrettet. For nærmere Oplysninger henvender man sig til nærmest boende Agent eller til A. MORTENSEN & CO., General Western Passenger Agents, 126 East Kinzie St., Chicago, Ill. Skandinavisk Kontor er nu indkommet.

gier endda en Taar Njælt i a Spand. „Kan a Hoved da't ad og drit?“ „Ma — jov, det gaar endda an.“ „Ja, men hva' i al Verden kommer do saa Atan R. aa gar Brøvl over? Do sejer a Kioo tan at godt fi, men trower do, at a haar saalgt da a Høved for do, at hjælp da a ta'll bi' Smaapang — hva'?“

Den Logit forbløffede Husmanden i den Gade, at han lod sig nøje og faldt til Føje. En lun gammel Jyde. En for fort Tid siden afød gammel Aftagtsmand i Silkeborg Opland var begavet med en god Portion ægte tør lyst Humor.

Han var en Gang i en større Forsamling, hvor han herte paa, at en tilstedeværende Gaardmand brovtede af sin store Forstand paa Heste og fluttede med at sige: „No haer der vdt en Konsulent hier for at lære nos om Væster, men — saa bandte Manden — om der saa kommer ti ov bi hier Konsulenter, saa kan bi at lære mæ novet.“ „Ma, ja“, sagde saa omtalte gamle Aftagtsmand, „a vidst jo nok, at Do var dom, Saaten R., men at Do a faa dom, at at en Gang ti Statistonsulenter kan lære da novet, de haaj a allvaller at trowet.“

Arbejager i Danmark besørget af Agt. Danst Vice-Konjul, Theo. Olsen, Omhø. Rdr. med Billeder. En praktisk Værebog for Smaabørr. Bogen er skrevet i fristelig Mand og er ubunden interessant. 64 Sider med mange Billeder. Godt indb. 20 Cents. Danish Luth. Publ. House, Blair, Neb.